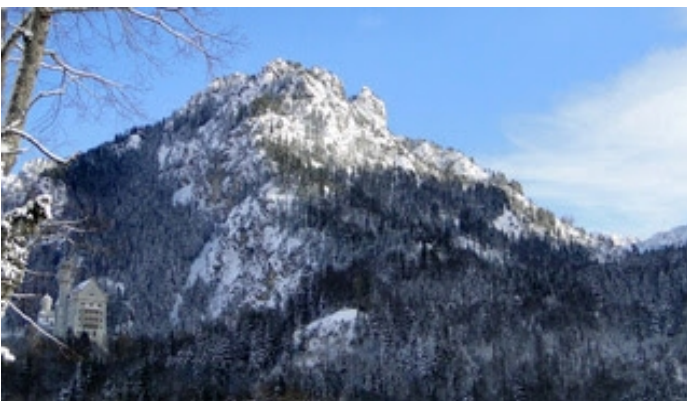

Το Μόναχο

Αν υπάρχει μια λέξη που να περιγράφει την πόλη του Μονάχου αυτή είναι... αυτοκρατορική. Τεράστιοι δρόμοι, μεγάλα πεζοδρόμια, κτίρια-υπερπαραγωγές. Το Μόναχο δεν ξεχνάει το βαυαρικό και... ένδοξο παρελθόν του. Και δε σε αφήνει και σένα να το ξεχάσεις.

Αλλά από την άλλη το Μόναχο είναι και μια πόλη που έχει δεκάδες πράγματα να κάνει κανείς. Στο Μόναχο οι εποχές κυλούν όπως μας περιέγραφαν στο σχολείο: το φθινόπωρο τα φύλλα κιτρινίζουν και πέφτουν, το χειμώνα έρχονται τα χιόνια, την άνοιξη τα πάντα πρασινίζουν και το καλοκαίρι ο καιρός είναι τόσο καλός που όλοι βγαίνουν στα πάρκα να λιαστούν.

Δεν μπορείς παρά να αναγνωρίσεις ότι η ζωή στο Μόναχο κυλά σαν καλοκουρδισμένο ρολόι: εκεί δεν έχει απεργίες και δεν κλείνουν οι δρόμοι από τις διαδηλώσεις, εκεί το λεωφορείο περνάει το λεπτό που αναμένεται να περάσει και αν πας στη στάση μισό λεπτό αργότερα... το έχεις

χάσει.

Τι έχει λοιπόν να δει κανείς το Μόναχο τα Χριστούγεννα;

Αν πάει κάποιος πριν τις 25 Δεκεμβρίου θα μπορέσει να απολαύσει τις χριστουγεννιάτικες αγορές σε όλο τους το μεγαλείο (τις λεγόμενες Weihnachtsmarkte στις

πινακοθήκες-έργα τέχνης).

Κατά τα άλλα μπορεί κανείς να μάθει περισσότερα για το βασιλικό παρελθόν: μπορεί να κάνει μια βόλτα στο Residenz είναι οι βασιλικές κατοικίες στο Μόναχο και τα δωμάτια έχουν παραμείνει όπως στην εποχή του Λουδοβίκου, να επισκεφθεί το πολυτελές Cuville Theater, ενώ για τους λάτρεις του ποδοσφαίρου υπάρχει το εντυπωσιακό στάδιο Allianz Arena.

Και φυσικά τα πάρκα: οι Αγγλικοί Κήποι και το Ολυμπιακό Πάρκο είναι ανάμεσα στα δύο must-see αξιοθέατα του Μονάχου. Στην κεντρική πλατεία, το γοθικό δημαρχείο αποτελεί πόλο έλξης πολλών τουριστών που ξεροσταλιάζουν κάτω από το ρολόι περιμένοντας την ώρα να πάει 11:00 ή 12:00 (τον χειμώνα) για να δουν τα ανθρωπάκια να χορεύουν. Η εκκλησία του Αγίου Πέτρου εκεί κοντά προσφέρει πανοραμική θέα σε όλο το Μόναχο.

περισσότερες πλατείες της πόλης), όπου θα κάνει τα ψώνια του, θα δοκιμάσει βαυαρικά πιάτα (όπως πάντα η Γερμανία είναι μια μεγάλη κουζίνα) και θα πιεί Gluewein (ζεστό κρασί με μυρωδικά). Κατά τα άλλα θα απολαύσει βόλτες στους δρόμους της πόλης (πανέμορφη η Maximilianstrasse, όπως και η Leopoldstrasse), θα επισκεφθεί τα μουσεία (οπωσδήποτε το Deutsches Museum μουσείο τεχνολογίας και φυσικών επιστημών, όπου θα δει υπόγειες στοές, την ιστορία της υαλουργίας και της τυπογραφίας, τμήματα για ναυπηγική και αεροπλοΐα και εργαστήριο DNA - ανάμεσα στα δεκάδες άλλα - καθώς και τις τρεις

Και φυσικά τα πάρκα: οι Αγγλικοί Κήποι και το Ολυμπιακό Πάρκο είναι ανάμεσα στα δύο must-see αξιοθέατα του Μονάχου.

Στην κεντρική πλατεία, το γοθικό δημαρχείο αποτελεί πόλο έλξης πολλών τουριστών που ξεροσταλιάζουν κάτω από το ρολόι περιμένοντας την ώρα να πάει 11:00 ή 12:00 (τον χειμώνα) για να δουν τα

Ακόμα και αν το Μόναχο δεν σου αρέσει σαν πόλη - που δεν μπορώ να πω ότι ξετρελάθηκα - έχει μια ζωή που όλοι θα τη ζήλευαν. Μπαρ, καφέ, μπιρραρίες, τζαζ σκηνές, θέατρο, όπερα, σινεμά... το Μόναχο δεν είναι μια πόλη βαρετή.

Τα δύο πανεπιστήμια που συγκεντρώνουν εκατοντάδες ξένους φοιτητές συμβάλλουν σε αυτό.

Θα πρότεινα μια βόλτα στη συνοικία Schwabing (το δικό μας... Κολωνάκι), καθώς και οπωσδήποτε μια επίσκεψη στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Νταχάου (ένα 20λεπτο περίπου από το Μόναχο). Η εμπειρία είναι μοναδική και η ενέργεια που εκπέμπει αυτός ο τόπος μπορεί να μην είναι ευχάριστη, είναι όμως σίγουρα επιβλητική.

Τρεις ώρες περίπου από το Μόναχο βρίσκονται τα κάστρα Neuschwanstein και Hohenschwangau, σε μία λίμνη κάτω από τις βαυαρικές Άλπεις. Το πρώτο ήταν δημιουργημα του Λουδοβίκου Β', το οποίο

χρειάστηκε 17 ολόκληρα χρόνια να κατασκευαστεί και το οποίο ο εμπνευστής του δεν κατάφερε ποτέ να ευχαριστηθεί γιατί πέθανε (δολοφονήθηκε/αυτοκτόνησε επιλέξτε όποια λέξη σας ταιριάζει). Το τοπίο είναι απλά παραμυθένιο!

Παρά τις αντιρρήσεις μου (είναι δυνατόν να υπάρχει τόσο αυτοματοποίηση στο Μόναχο που να μη βρίσκεις υπάλληλο στα τρένα να σε εξυπηρετήσει ή οι ανακοινώσεις να γίνονται μόνο στα γερμανικά;)

οφείλω να πω ότι η πόλη έχει φτιάξει το δικό της τουριστικό προφίλ και το πουλάει πανέξυπνα.

zoo

Στο προηγούμενο [post για τον Εθνικό μας Κήπο](#), είχα κάνει αναφορά στις ξένες πρωτεύουσες, στις οποίες οι κάτοικοι έχουν τη δυνατότητα να επισκέπτονται τεράστια πάρκα, να κάνουν τις βόλτες τους, να διαβάζουν τα βιβλία τους, να χαλαρώνουν στο γρασίδι, να κάνουν πικ-νικ...

Μία απο αυτές είναι το Βερολίνο, που δεν έχει μόνο πάρκα αλλά και ζωολογικό κήπο. Ομολογώ ότι είχα έναν δισταγμό να τον επισκεφτώ γιατί πονάω στη θέα των φυλακισμένων ζώων. Η άποψή μου, όμως, άλλαξε όταν πήγα στον Ζωολογικό κήπο του Βερολίνου. Σίγουρα η ελευθερία είναι αναντικατάστατη, τουλάχιστον όμως σε αυτόν τον Ζωολογικό Κήπο τα ζώα δεν δείχνουν να ταλαιπωρούνται. Αντιθέτως, απολαμβάνουν το χουζούρι τους και το τσάμπα φαγητό.

Επιπλέον, είναι ένας σημαντικός πνεύμονας πρασίνου και μου έκανε εντύπωση πόσες οικογένειες έκαναν τις βόλτες τους, με τα μωρά στα καροτσάκια. Ήταν άλλωστε ένα ηλιόλουστο απόγευμα του Μαΐου και η θερμοκρασία ήταν σε ιδανικά επίπεδα.

Ο Zoologischer Garten αποτελεί ουσιαστικά προέκταση του περιφημου Tiergarten, πρώην βασιλικού κυνηγότοπου και το μεγαλύτερο αστικό πάρκο της Ευρώπης, έκτασης 1.670 τμ.

Κοντά στην είσοδό του υπάρχει στάση του μετρό (με την ονομασία του Κήπου), ενώ βρίσκεται πολύ κοντά στη διάσημη Kurfurstendamm, τη λεωφόρο με τα πολυτελή καταστήματα. Εάν θυμάμαι καλά, το εισιτήριο κόστιζε γύρω στα 5 ευρώ πριν δύο χρόνια και το πάρκο έκλεινε τις πύλες του το απόγευμα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΩΡΑΝΙΔΟΥ